

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
Zlatar, Trg slobode 14A

Poslovni broj: P-1235/2023-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, po sucu Jeleni Habulin kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Brckovića, Ulica Dragutina Tadijanovića 6, Zaprešić, OIB 07235704955, kojeg zastupa Zlatko Kovačić, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Zagrebačka banka dioničko društvo, Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB 92963223473, kojeg zastupa odvjetnik Kruno Knežević i ostali odvjetnici iz OD Metelko, Knežević & partneri d.o.o., radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene dana 02. travnja 2026., u prisutnosti tužitelja i njegovog punomoćnika, odvjetnika Zlatka Kovačića te zz punomoćnice tuženika, odvjetničke vježbenice Darije Petričević, dana 24. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se ništetnim odredbe o nepoštenom ugovaranju valutne klauzule švicarskog franka sadržane u Ugovoru o kreditu broj 3205891195 kojeg su tužitelj kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor sklopili dana 29.12.2005. godine, a kojima se glavnica i anuiteti kredita vežu za valutu švicarskog franka, i to u odredbi čl. 1. koji glasi:

„ ...u kunskoj protuvrijednosti od 86.000,00 CHF obračunato prema srednjem tečaju HNB“ i

čl. 7.

„...korisnik kredita otplaćuje kredit u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti 539,99 HCF obračunatoj po srednjem tečaju HNB važećem za CHF na dan plaćanja...».

II. O d b i j a s e tužitelj s tužbenim zahtjevom koji glasi:

" 1.Utvrđuje se ništetnom odredba o jednostranoj promjeni kamatne stope sadržana u čl. 2. Ugovora o kreditu broj 3205891195 kojeg su tužitelj kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor sklopili dana 29.12.2005. godine, a koja glasi:

«... redovnu kamatu koja tijekom postojanja obveze po ovom Ugovoru promjenljiva u skladu s promjenama Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d.... »

pa stoga navedene odredbe ugovora kao i sve kasnije izmjene te odluke ne proizvode nikakve pravne učinke između ugovornih strana.

2. Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju:

- iznos od 7.000,00 eura s osnove ništetnosti odredbi o promjenljivim ugovorenim kamatama i s osnove ništetnosti odredbi o valuti otplate anuiteta za koji je vezana glavnica švicarski franak, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na utuženi iznos od 29.12.2005. do 31.07.2015. g. po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 01.08.2015. do 31.12.2022. g. po kamatnoj stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećanoj za tri postotna poena, a od 1.01.2023. g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

- iznos od 648,82 EUR na ime dospjelih zateznih kamata sa zateznom kamatom tekućom od 01.10.2015. g. do isplate, po stopi koja se za razdoblje od 01.08.2015. do 31.12.2022. g. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

3. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju parnični trošak, u roku od 15 dana od dana zaključenja glavne rasprave pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana. "

III . Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika podnio Općinskom građanskom sudu u Zagrebu tužbu u kojoj navodi da je s tuženikom sklopio 29.prosinca 2005. godine Ugovor o kreditu br. 3205891195 koji je solemniziran po javnom bilježniku Ivanu Adžiji, broj: OU-7/2006 dana 10.01.2006. godine (dalje u tekstu: Ugovor), kojim ugovorom je tuženik odobrio tužitelju kredit u kunsnoj protuvrijednosti iznosa od 86.000,00 CHF uz redovnu kamatnu stopu od 4,50 % godišnje, koji je trebao otplatiti kroz 20 godina.

2. Navodi da je čl.1. Ugovora ugovorena kamatna stopa u visini od 4,50 % godišnje, koja je promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora (tuženika) na čiju je primjenu korisnik kredita (tužitelj) bezuvjetno pristao, budući da se radi o standardiziranom i po tuženiku unaprijed sastavljenom ugovoru, o čijim pojedinačnim odredbama tužitelj kao potrošač nije mogao pregovarati, niti na iste utjecati. U vrijeme zaključenja ugovora tužitelj i tuženik nisu pojedinačno pregovarali o promjenjivoj kamatnoj stopi, te ugovorom nisu utvrđeni niti egzaktni parametri niti metode izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni stope ugovorene kamate.

3.Stoga smatra da je odredba o visini kamatne stope i njezinim promjenama sastavljena nerazumljivo i netransparentno, a da se od početka otplate kredita pa nadalje kamatna stopa se u nekoliko navrata povećavala što je imalo za posljedicu povećanje mjesečnih anuiteta.

4.Ističe da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1401/2012, koja je potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. godine u dijelu koji se odnosi na promjenjivu ugovorenu kamatnu stopu, utvrđeno da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u njima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a da prije i u vrijeme zaključenja ugovora korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni stope ugovorene kamate, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana a sve na štetu potrošača.

5. Kako je navedenom odlukom pravomoćno utvrđeno da je u ugovorima o kreditu ništetna odredba o redovnoj kamatnoj stopi ukoliko je ista promjenjiva prema jednostranoj odluci banke, a budući da je predmetnim ugovorom o kreditu ugovoreno da se promjena redovne kamatne stope utvrđuje Odlukom banke, o čemu se u vrijeme zaključenja ugovora nije pojedinačno pregovaralo te ugovorom nisu utvrđeni egzaktni parametri i metode izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni stope ugovorene kamate, shodno pravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1401/2012, tužitelj predlaže da se u predmetnom ugovoru o kreditu utvrde ništetnim odredbe temeljem kojih se promjena kamatne stope vršila jednostranom odlukom banke. Prema tome, budući da je ništetna odredba kojom je tuženik ovlašten

jednostrano i bez ugovorenih preciznih, jasnih i razumljivih kriterija promjene kamatne stope poznatih korisniku kredita, mijenjati kamatnu stopu, to ista prema mišljenju tužitelja ne proizvodi pravni učinak, slijedom čega je u ovom ugovornom odnosu i to u razdoblju od dana sklapanja ugovora pa do dana početka primjene zakonski određene kamatne stope od 3,23% godišnje, ništetna primjena svih onih kamatnih stopa koje je tuženik jednostrano odredio temeljem navedene nišetne ugovorne odredbe, osim prvotno ugovorene kamatne stope, jer je to jedina precizno utvrđena kamatna stopa poznata tužitelju u vrijeme sklapanja ugovora i preuzimanja obveze, te je tuženik dužan vratiti tužitelju cjelokupan novčani iznos koji je tužitelj platio tuženiku na ime uvećanih kamatnih stopa, a preko iznosa početno ugovorene kamatne stope.

6.Nadalje navodi da je temeljem predmetnog ugovora o kreditu banka odobrila tužitelju kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 86.000,00 CHF-a prema srednjem tečaju HNB za devize važećem na dan isplate. Ugovorom je ugovoreno da se kredit otplaćuje kroz 240 rata, ugovara u valuti, a isplaćuje u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dospeljeća. U vrijeme zaključenja ugovora, prilikom ugovaranja valutne klauzule u CHF, tuženik je propustio tužitelja u cijelosti informirati o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti i informiranosti, kao i o mogućim posljedicama uslijed promjene tečaja valute za koju je ugovor o kreditu vezan, što je za posljedicu imalo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.Od početka otplate kredita pa nadalje tečaj CHF-a stalno se mijenjao i to na način da se povećavao, što je imalo za posljedicu povećanje mjesečnih anuiteta tužitelja.

7.Ističe da je Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1401/2012 koja je potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-6632/17 od 14.06.2018. godine, pravomoćno utvrđeno da su tužene banke povrijedile kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u njima nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije i u vrijeme zaključenja ugovora banke kao trgovci nisu potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana a sve na štetu potrošača, pa su takve odredbe ugovora nišetne. Dakle, navedenom odlukom pravomoćno je utvrđeno da je u ugovorima o kreditu nišetna ugovorna odredba kojom se glavnica kredita veže za valutu švicarskog franka, s obzirom da banke nisu informirale potrošače o riziku koji sa sobom povlači valutna klauzula kojom se glavnica kredita veže za valutu švicarskog franka.

8.Smatra da je iz svega navedenog razvidno da Ugovor sadrži nepoštene odredbe, kako o jednostranoj promjenjivosti kamatne stope, tako i o valutnoj klauzuli, koje su protivne Ustavu RH, prisilnim propisima i moralu društva, te osnovnim načelima obveznog prava propisanim Zakonom o obveznim odnosima,te načelima prava zaštite potrošača, uslijed čega su takve odredbe Ugovora ne proizvode pravni učinak. Također, smatra da su odredbe Ugovora o jednostranoj promjenjivosti kamatne stope, i o valutnoj klauzuli, protivne kogentnim odredbama članka 81. i 82. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03, dalje ZZP), s time da je posljedica nepoštenosti ugovornih odredaba njihova ništetnost, a prema odredbi čl. 323. ZOO-a, ništetnost ugovornih

odredbi ima za posljedicu obvezu ugovorne strane da vrati drugoj strani sve što je na temelju takvih ništetnih odredbi primila.

9. Stoga tužitelj od tuženika potražuje povrat svih koristi koje je tuženik neosnovano stekao primjenom nepoštenih i ništetnih ugovornih odredbi, i to neosnovano naplaćene kamate i neosnovano stečene tečajne razlike iskazane kroz anuitete, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana svakog pojedinog stjecanja, kako je specificirano u tužbenom zahtjevu te u konkretnom slučaju radi utvrđenja visine preplaćenog iznosa treba se primijeniti početno ugovorena kamatna stopa u iznosu od 4,19 %, te kupovni tečaj švicarskog franka tuženika koji je na dan plasmana predmetnog ugovora bio važeći prema tečajnoj listi tuženika, s obzirom da su jedino navedeni parametri tužitelju bili poznati prilikom sklapanja ugovora. Tužitelj uz glavnicu ima pravo i na zakonske zatezne kamate koje teku od dospijeca svakog pojedinog iznosa do konačne isplate, a koje će se također naknadno precizno odrediti nakon provedenog vještačenja i u roku koji odredi sud.

10. Tužitelj ističe da je on je izračunao da je predmetni kredit pretplatio za iznos od 7.000,00 eura s osnove preplaćene kamate i s osnove preplate zbog promjene tečaja CHF, ali da će točan iznos specificirati po izračunu sudskog vještaka u ovom predmetu.

11. Tužitelj dodaje da je predmetni kredit konvertiran Dodatkom ugovora o kreditu od dana 25.01.2016. g. pri čemu je tužitelju priznata preplata kredita u iznosu od 10.123,00 kn, pa tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi da su ništetne odredbe predmetnog ugovora u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula u CHF, te naložiti tuženiku da mu osnove preplaćene kamate i s osnove preplate zbog promjene tečaja CHF isplati iznos od 7.000,00 eura sa zateznom kamatom tekućom od 29.12.2005., kao i da mu naknadi troškove postupka sa zateznom kamatom od donošenja presude do isplate.

12. Rješenjem predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV-223/2023-6. od 25. rujna 2023. za postupanje u ovom predmetu određen je Općinski sud u Zlataru.

13. U odgovoru na tužbu tuženik ne osporava da je s tužiteljem sklopio Ugovor o namjenskom kreditu 3205891195 od 29. prosinca 2005.g., kojim je tužitelju stavljen na raspolaganje kredit u iznosu kunske protuvrijednosti CHF 86.000,00 , ali osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti, te ističe prigovor zastare.

14. Nadalje tuženik ističe kako tužitelj nije dokazao da je potrošač niti da se sredstvima kredita koristio isključivo za potrošačke svrhe.

15. Tuženik smatra da je odlučna činjenica u ovom predmetu da su tužitelj i tuženik dana 25.01.2016. godine sklopili Dodatak Ugovoru o kreditu (dalje u tekstu: Dodatak) kojim je izvršena konverzija osnovnog kredita iz CHF u EUR sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15 – dalje u tekstu: ZIDZPK/15), kojim u parnične stranke izmijenile osnovni Ugovor o kreditu na način da je tužiteljev kredit koji je bio denominiran u kunama s valutnom

klauzulom u CHF konvertiran u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR, odnosno položaj tužitelja je izjednačen s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR, te je Dodatkom promijenjena ugovorena valutna klauzula i ugovorna kamatna stopa iz osnovnog ugovora čime je tužitelj prihvatio i promjenjivu kamatnu stopu (određeno strukturiranu), a koja kamatna stopa se primjenjivala na kredite iste vrste s valutnom klauzulom u EUR od dana sklapanja osnovnog ugovora.

16. Tuženik navodi da je cilj i osnovno načelo ZIDZPK/15 propisano odredbom čl. 19.b koja navodi da konverzija kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR podrazumijeva konverziju kredita radi promjene valute, odnosno valutne klauzule u kojoj je denominiran i provodi se na način da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR, te je tim Zakonom točno propisano na koji način se vršila konverzija kredita iz CHF u EUR.

17. Tuženik ističe da je tužitelju pravovremeno i u skladu s odredbama ZIDZPK/15 dostavio izračun konverzije kredita sa stanjem na dan 30. rujna 2015. godine u usporedni kredit s valutnom klauzulom u EUR utemeljen na novom otplatnom planu koji je zamijenio početno utvrđeni otplatni plan i koji je uzeo u obzir valutu kredita (CHF - EUR) i tijekom kamatnih stopa, kako za CHF kredit tako i za EUR kredit, pritom uzimajući u obzir cjelokupne iznose uplaćene radi namirenja početno utvrđenih obroka u CHF.

18. Vezano za tužbeni zahtjev tužitelja kojim potražuje zakonske zatezne kamate, tuženik ističe da čak i u slučaju kada bi sud utvrdio ništetnim pobijane odredbe ugovora i ocijenio osnovanim postojanje tužiteljeve tražbine, a što se spori u cijelosti, takav zahtjev tužitelja u odnosu na tijekom zakonskih zateznih kamata bi bio u potpunosti neosnovan. Tuženik smatra da je iz navedenog razvidno da ukoliko bi sud ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na glavnice, a što tuženik osporava, tužitelj bi eventualno imao pravo na zakonske zatezne kamate na potraživani iznos i to od podnošenja tužbe, a sve iz razloga jer je tek podnošenjem predmetne tužbe tužitelj postavio zahtjev prema tuženiku za povrat stečenog bez osnove, a tuženik u trenutku stjecanja nije bio nepošten te ga se sukladno izraženom shvaćanju VSRH u smislu odredbe članka 214. ZOO-a treba smatrati savjesnim.

19. Tuženik predlaže da sud odbije sve tužbene zahtjeve tužitelja i naloži tužitelju da tuženiku naknadi prouzročene troškove ovog parničnog postupka.

20. Na pripremnom ročištu 06.03.2025. tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva vezano uz preplaćene iznose s osnove ništetne odredbe o valutnoj klauzuli, dok je povukao tužbu u dijelu koji se odnosi na potraživanje s osnove ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi.

21. Tuženik se protivio povlačenju tužbe u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu i predložio je da sud o tome meritorno odluči.

22. Nakon provedenog financijskog vještačenja, tužitelj je podneskom od 18.03.2026. precizirao tužbeni zahtjev kojim je ostao kod dijela zahtjeva kojim traži da sud utvrdi ništetnom odredbe o valutnoj klauzuli u CHF te s osnove preplate zbog ništetne odredbe o valutnoj klauzuli potražuje iznos od 6.087,44 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 01.10.2015. do isplate i iznos od 648,82 EUR na ime dospjelih zateznih kamata sa zateznom kamatom tekućom od 01.10.2015. do isplate te je ostao kod zahtjeva za troškove postupka sa zateznom kamatom tekućom od dana zaključenja glavne rasprave.

23. Tuženik se na ročištu 02.04.2026. protivio djelomičnom povlačenju tužbenog zahtjeva prema podnesku od 18.03.2026..

24. Kako se tuženik protivio povlačenju tužbe u odnosu na ništetnost odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi te kako se protivio djelomičnom povlačenju tužbe nakon provedenog financijskog vještačenja, to je predmetom ove odluke tužbeni zahtjev na način kako je postavljen u tužbi, kao i zahtjev tužitelja iz podneska od 18.03.2026. vezano uz plaćanje dospjelih zateznih kamata u iznosu od 648,82 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 01.10.2015., budući je tužitelj u tužbi pridržao pravo da naknadno precizno odredi zatezne kamate prema izračunu financijskog vještaka.

25. Naime, prema pravnom shvaćanju potvrđenom na trećoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 26. travnja 2021. godine smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) predstavlja djelomično povlačenje tužbe iz članka 193. ZPP-a, za koje je ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, (uvijek) potreban je pristanak tuženika,

26. Kako je u konkretnom slučaju tužitelj na pripremnom ročištu 06.03.2025. povukao tužbu vezano uz utvrđenje ništetnosti odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi te zahtjev za isplatu zbog ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i kako je podneskom od 18.03.2026. snizio zahtjev za isplatu novčanog iznosa na ime preplate na iznos od 6.087,44 EUR, čemu se tuženik protivio, to je ovaj sud u skladu s naprijed navedenim, donio odluku o prvotno postavljenom tužbenom zahtjevu te o zahtjevu za dospelje zatezne kamate u iznosu od 648,82 EUR, sa zateznim kamatama tekućim od 01.10.2015. do isplate.

27. U toku postupka izvršen je uvid u ugovor o namjenskom kreditu, broj 3205891195 sklopljen između stranaka dana 29.12.2005. godine, Dodatak tom ugovoru od 25.01.2016., zk.izvadak, pregled promjena kamatnih stopa, promet po kreditu, početni otplatni plan, izračun konverzije na dan 30.9.2025., izvještaj o kalkulatoru za provedbu konverzije, provedeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o., te je saslušan tužitelj.

28. Tužbeni zahtjev djelomično je osnovan.

29. Nesporne su činjenice da su stranke 29. prosinca 2005. godine sklopile ugovor o kreditu, broj 3205891195, kojim je tuženik kao kreditor, tužitelju kao korisniku kredita

odobrio i stavio na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti od 86.000,00 CHF obračunato prema srednjem tečaju HNB za CHF, s redovnom promjenjivom kamatnom stopom koja na dan sklapanja ugovora iznosi 4,50 % godišnje, a koja je promjenjiva u skladu sa jednostranom odlukom tuženika. Rok otplate kredita ugovoren je na 20 godina s mjesečnim anuitetima u iznosu od 539,90 CHF u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju HNB-a važećem na dan plaćanja.

30. Nije sporno da su stranke dana 25. siječnja 2016. godine zaključile Dodatak navedenom ugovoru, kojim je temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", br. 102/2015-dalje ZID ZPK/15) i pisanog prihvata izračuna konverzije od strane korisnika kredita provedena konverzija kredita ugovorenog u kunama s valutnom klauzulom u CHF, u kunski kredit s valutnom klauzulom u EUR.

31. Isto tako nije sporno da je u čl. 8. navedenog Dodatka utvrđeno da preostala nedospjela glavnica kredita na dan 30.09.2015. iznosi 37.323,90 EUR u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja. Nadalje, u čl. 5. Dodatka utvrđeno je da je prema izračunu konverzije zbroj uplaćenih iznosa po kreditu u CHF, preračunatih u EUR prema srednjem tečaju HNB na dan uplate, veći je od zbroja anuiteta po kreditu u EUR u skladu s otplatnim planom za kredit u EUR, na dan 30.09.2015.g., te ova razlika predstavlja preplatu u iznosu od 10.213,25 kn, a prema čl. 6. Dodatka ugovora ova preplata je iskorištena za namirenje budućih dospjelih anuiteta.

32. Sporno je, u bitnome, jesu li ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u CHF i promjenjivoj kamatnoj stopi i kakvi su učinci sklopljenog Dodatka ugovoru o kreditu kojim je provedena konverzija kredita, neovisno o eventualnoj ništetnosti navedenih ugovornih odredbi.

33. Iz iskaza tužitelja utvrđeno je da je on 2005. namjeravao kupiti stan za sebe i svoju obitelj, a kako je dugogodišnji klijent tuženika, išao se kod njih raspitati koja bi mu opcija bila najbolja, te su mu djelatnici tuženika rekli da je za njega najpovoljnija opcija kredit s valutnom klauzulom u CHF, jer je to najstabilnija valuta te je tečaj za tu valutu godinama stabilan. Navodi da kako je dugogodišnji klijent tuženika, nije imao razloga ne vjerovati djelatnicima tuženika, pa je uzeo predmetni kredit, jer je vjerovao djelatnicima tuženika da je to najbolja opcija. Tužitelj ističe da njega kod tuženika nitko nije upozorio da bi tečaj CHF mogao nešto jače oscilirati nego tečaj eura, već mu je rečeno da je to godinama najstabilnija valuta, a ne sjeća se da li su mu rekli da HNB ne štiti tečaj kune prema CHF kao što to štiti prema euru, ali da zna da ga nisu upozorili na nikakve opasnosti od rasta tečaja. Navodi da su mu tijekom otplate kredita rate počele rasti zbog rasta tečaja CHF i koliko se sjeća, s početnih 2.500,00 kn narasle su na čak 3.900,00 kn, te dodaje da on ovaj kredit ne bih uzeo da je znao da će tečaj CHF toliko rasti. Kada mu je tuženik ponudio konverziju kredita on je istu prihvatio. Sredstvima kredita kupio je stan za svoje privatne potrebe te u njemu još uvijek živi zajedno sa svojom obitelji i u tom stanu nikad nije obavljao nikakvu poslovnu djelatnost te nikad nije bio vlasnik ni obrta, ni poduzeća. Ugovor o kreditu prije potpisivanja nije detaljno čitao, jer je vjerovao djelatnicima banke, već je pročitao da li su točno napisali njegove podatke, iznos kredita te podatke o rati za otplatu.

34.Sud je prihvatio iskaz tužitelja, jer je isti iskazivao logično i uvjerljivo, njegov iskaz je životan i u skladu je s dokumentacijom u spisu, napose s Ugovorom o kreditu u kojem je navedeno da se kredit odobrava za kupnju stana, te je iz ugovora vidljivo da se radi o tipskom ugovoru, kakav je banka u to vrijeme sklapala s većim brojem korisnika, a tuženik ničim nije dokazao da se nije radilo o tipskom ugovoru, niti je predložio dokaze na ovu okolnost.

35.Kako je tužitelj Ugovor o kreditu sklopio kao fizička osoba, za kupnju stana za privatne potrebe, to je tužitelj prilikom sklapanja Ugovora imao status potrošača u skladu s odredbom čl. 3.st.1.t.1. Zakona o zaštiti potrošača (2003), (NN 96/03, 46/07, 79/07) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora, (dalje ZZP-a/2003).

36.Nadalje, u odnosu na nepoštenu ugovornu odredbu o promjenjivoj stopi redovne kamate i valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF vođen sudski postupak zaštite kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, koji je 4. srpnja 2013. donio presudu poslovni broj P-1401/2012, kojom je, između ostalog, utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 1. travnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica švicarski franak, te u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 96/03.) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 79/07., 125/07., 75/09., 79/09., 89/09., 133/09.) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača, te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Vrhovni sud Republike Hrvatske je 9. travnja 2015. donio presudu poslovni broj Revt-249/14-2 kojom je odbijena, između ostalog, i revizija tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. u dijelu u kojem je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-1401/2012, od 4. srpnja 2013. godine, u pogledu povrede kolektivnih

interesa i prava potrošača za ugovorenu redovnu kamatnu stopu koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva.

37. Nakon što je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske dana 14. lipnja 2018. donio presudu poslovni broj PŽ-6632/17 kojom je odbijena, između ostalog, i žalba ovdje tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. u dijelu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača za ugovorenu valutu uz koju je vezana glavnica švicarski franak (valutna klauzula), Vrhovni sud Republike Hrvatske je 03. rujna 2019. donio presudu poslovni broj Rev-2221/2018-11 kojom je, između ostalog, odbijena i revizija tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018. u dijelu u kojem je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013.g., u pogledu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tuženi postupio protivno odredbama, tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN broj 96/03) u razdoblju od 1. studenog 2004. godine do 6. kolovoza 2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. godine do 31. prosinca 2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 97/07, 12/15, 75/09, 79/09, 89/09, 33/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača, te suprotno odredbama ZOO-a.

38. Ovakve odluke u postupku zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača, prema odredbi članka 138.a Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/2007, 125/2007, 79/2009, 89/2009, 75/2009, 133/2009, 78/2012, 56/2013;) odnosno članka 118. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 41/14), obvezuje sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi nakade štete uzrokovane postupanjem tuženika, odnosno radi isplate.

39. Nadalje, i članak 502.c Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 155/2023- dalje ZPP), određuje da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete ili isplatu pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ovoga Zakona / tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava/ da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

40. Stoga je valjalo presuditi kao u izreci pod I. i utvrditi da su ništetne odredbe predmetnog ugovora koje se odnose na valutnu klauzulu u CHF, jer tuženik u ovom postupku, suprotno odredbi članka 81. stavak 4. ZZP/03, nije dokazao činjenicu navodne pune obaviještenosti tužitelja kao potrošača u fazi pregovaranja odnosno predugovornoj fazi i njegovog pristanka na takav ugovor kreditu, a pri čemu bi tužitelj bio potpuno obaviješten o naravi, rizicima i posljedicama sporne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF .

41. Kako je tužitelj povukao tužbu vezano uz ništetnost odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi, čemu se tuženik protivio, to je valjalo tužitelja odbiti s tuženim zahtjevom kojim on traži utvrđenje ništetnosti odredbe predmetnog ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi, pa je presuđeno kao u izreci pod II.1..

42. U konkretnom slučaju zbog između stranaka sklopljen Dodataka ugovora o kreditu od 25.01.2016.g., obveza isplate eventualne razlike po osnovi ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli ne potpada pod direktni učinak navedenije presude P-1401/12 za zaštitu kolektivnih interesa potrošača.

43. Naime, nitko od stranaka ne dovodi u pitanje pravnu valjanost predmetnog Dodataka ugovora o kreditu kojim je izvršena konverzija u kredit uz valutnu klauzulu u EUR.

44. Glede valjanosti ovakvog dodatka ugovora Vrhovni sud Republike Hrvatske izjasnio se u odluci poslovni broj Gos-1/2019 -36 od 3. ožujka 2020. donesenoj povodom oglednog postupka radi davanja odgovora na pitanje je li ugovor o konverziji koji je zaključen valjan unatoč tome što je tijekom postupka pravne zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača utvrđena ništetnost ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i ništetnost ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF.

45. Na postavljeno je pitanje najviši sud dao je odgovor da sporazum o konverziji sklopljen na temelju ZID ZPK/15 ima pravne učinke i da je valjan u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, slijedom čega je za rješenje konkretnog spora odlučno kakvi su pravni učinci ugovora o konverziji. Stoga je neodlučno što u vrijeme sklapanja predmetnog Dodataka još nije bila donesena odluka Vrhovnog suda RH vezano uz ništetnost ugovaranja valutne klauzule u CHF.

46. Nije sporno da je predmetni Dodatak ugovoru o kreditu od 25.01. 2016. sklopljen sukladno glavi IV.a Konverzija kredita denominiranih u CHF i denominiranih u kunama s valutnom klauzulom u CHF, člancima 19.a do 19. i. Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" br. 75/09., 112/12., 143/13., 147/13., 9/15., 78/15., 102/15., 52/16), koja je dodana u tekst temeljem Zakona o izmjenama i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ br. 102/15- dalje ZID ZPK/15).

47. Dakle, tužitelj je prihvatio ponudu tuženika koji je u skladu s ZID ZPK/15 bio dužan potrošaču ponuditi konverziju u propisanoj formi i sadržaju, a potrošač nije bio obvezan prihvatiti izračun konverzije niti s vjerovnikom sklopiti sporazum o konverziji.

Pravo izbora bilo je na tužitelju, pri čemu nije od utjecaja njegova pobuda za zaključenje tog sporazuma.

48. Iako se Vrhovni sud u citiranoj presudi poslovni broj Gos-1/2019-36 od 3. ožujka 2020. izričito ne izjašnjava o tome da li bi potrošači koji su konvertirali ugovor o kreditu uz primjenu valutne klauzule u CHF u ugovor o kreditu uz primjenu valutne klauzule u EUR imali pravo ostvarivati i kondemnatorne zahtjeve na temelju pravomoćnih utvrđenja iz kolektivne pravne zaštite kojima je utvrđena ništetnost ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF, može se reći da se sugerira da bi ostvarivanje takovih zahtjeva trebalo omogućiti onim potrošačima koji su zaključili ugovor o konverziji u suprotnostima s posebnim odredbama ZID ZPK/15, a što ovdje nije slučaj, pa čak tužitelj niti ne iznosi tvrdnju da bi dodatak ugovoru bio suprotan tom Zakonu.

49. S druge strane Vrhovni sud navodi da je cilj tog Zakona bio otklanjanje nepoštene poslovne prakse kreditnih institucija i otklanjanja dužničke krize na osnovi jednokratne i vremenski ograničene mjere u vidu konverzije u odgovarajuće kredite sklopljene u EUR na način da se krediti vezani uz CHF konvertiraju u kredite denominirane u EUR i kredite denominirane u kunama, s valutnom klauzulom u EUR-ima, time da se radi o jednokratnoj i retroaktivnoj mjeri (intervenciji) zakonodavca koja se provodila na način da se potrošač koji je bio zaključio ugovor uz valutnu klauzulu u CHF stavi u položaj kakav bi imao da je zaključio ugovor o kreditu vezan u EUR.

50. Upravo iz tog razloga konkretni Dodatak ugovoru o kreditu predstavlja novu pravnu osnovu koja svoje izvorište ima u prisilnom propisu kojeg je Ustavni sud u svojoj odluci U-III-3685/2015 od 4. travnja 2017. ocijenio suglasnim u Ustavom Republike Hrvatske.

51. Nadalje, budući da je tužitelj sklapanjem tog Dodatka ugovoru doveden u poziciju u kojoj bi bio da je zaključio ugovor o kreditu u EUR, našao se u situaciji kao da ništetnih ugovornih odredbi uopće nije bilo, što je u skladu s Direktivom 93/13/EEZ od 5. travnja 1993., zbog čega je valjalo odbiti tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu zbog ništetnosti odredbi o valutnoj klauzuli u CHF.

52. To stoga što je sklapanjem Dodatka ugovora, odnosno sporazuma o konverziji, riješeno pitanje ništetnosti ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, jer na to jasno upućuje odredba članka 19.c stavak 1. točka 2. i 3. ZID ZPK/15 kao i odredbe članka 19.c stavak 1. točka 4. i 5., koja uređuje pitanje načina iskorištavanja iznosa koji se odnose na prethodno izvršene uplate po osnovi osnovnog ugovora o kreditu.

53. Naime, članak 19.c stavak 1. točka 1., 2. i 3. ZID ZPK/15 određuje način konverzije tako da se:

"1. na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene

glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama vjerovnika, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike zbog kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita,

2. umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu, uvažavajući smanjenja kamatnih stopa, tečaj ili uvjete odobrene određenim istovrsnim skupinama potrošača temeljem dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF,

3. početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s točkama 1. i 2. ovoga stavka, i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijeća glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta,".

54.U konkretnom slučaju u čl.5. Dodatka ugovora utvrđeno je da prema izračunu konverzije zbroj uplaćenih iznosa po kreditu u CHF preračunat u EUR po srednjem tečaju HNB-a na dan uplate veći je od zbroja anuiteta po kreditu u EUR u skladu s otplatnim planom za kredit u EUR računajući do 30.09.2015., te njihova razlika na temelju Zakona predstavlja preplatu koja na dan 30.09.2015. iznosi 10.213,25 kn, a prema čl. 6. Dodatka ugovora ova preplata je iskorištena za namirenje budućih dospjelih anuiteta.

55.Nadalje, u čl. 8. Dodatka ugovora navedeno je da je na dan 30.09.2015. nedospjela glavnica kredita u EUR utvrđena prinudnim umanjenoj stanja neotplaćene glavnice kredita iz čl. 4. Dodatka ugovora, koja je zakonski učinak konverzije, kojega na temelju Zakona prinudno snosi vjerovnik, iznosi 37.323,90 EUR koju je korisnik kredita dužan kreditoru platiti zajedno s redovnom kamatom u skladu s odredbama tog članka Dodatka ugovoru, sve u kunsnoj protuvrijednosti obračunato po srednjem tečaju HNB-a za EUR na dan plaćanja.

56.Dakle, uplate koje je izvršio tužitelj kao potrošač po osnovi ništetnih odredbi ugovora o kreditu iskorištene su za namirenje budućih dospjelih anuiteta kredita u EUR koji je zamijenio kredit u CHF i smanjena je glavnica.

57.Ovim, po stavu suda, nije narušena ravnoteža između tužitelja kao potrošača i tuženika kao kreditora, s obzirom da je od odlučnog značaja već ranije istaknuta činjenica da je tužitelj u skladu s odredbom članka 19.d ZID ZPK/15 informiran o posljedicama konverzije i da je u skladu s odredbom članka 19. e tog Zakona, imao mogućnost prihvatanja ili neprihvatanja konverzije.

58.Naime, za tuženika kao kreditora sadržaj odredbi Dodatka uz ugovor određen je ZID ZPK/15 i za njega predstavlja *ius cogens* kojeg je unaprijed odredio zakonodavac, dok je tužitelju kao potrošaču prepuštena odluka o tome hoće li ili ne prihvatiti ponudu s izračunom konverzije. Obzirom da je tuženik izvršio izračun konverzije na temelju kogentnih odredbi čl. 19.c ZPK kojeg je tužitelj prihvatio te je postignut sporazum o korištenju utvrđenih preplata, ne može se osporavati restitucijski učinak Dodatka za tužitelja. Oni iznosi koje je tužitelj otplatio, a koji prema obračunu konverzije iz čl. 19.c. ZPK predstavljaju preplatu, vraćeni su u imovinu tužitelja tako da su za taj iznos umanjeni budući dospjeli anuiteti.

59.Kao što je već rečeno, odredbama čl. 19.a do čl.19.e ZPK je u cilju otklanjanja nepoštene poslovne prakse kreditnih institucija i otklanjanja dužničke krize, a na osnovi jednokratne i vremenski ograničene mjere u vidu konverzije kredita u valutu euro, predviđeno da se krediti vezani uz CHF konvertiraju u odgovarajuće kredite denominirane u eure i kredite denominirane u kunama s valutnom klauzulom u eurima. Kreditne institucije odnosno banke su temeljem navedenih odredbi ZPK bile obvezne postupiti po navedenom Zakonu dok su potrošači mogli sklopiti navedeni sporazum prihvaćajući konverziju (ili prijedlog banke sa izračunom konverzije ne prihvatiti već zadržati stari važeći kredit denominiran u CHF ili kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u CHF, u kojem slučaju se otplata kredita nastavlja prema važećim ugovorenim uvjetima).

60.Stoga je sklapanjem Dodatka ugovoru (sporazuma o konverziji), na koju ponudu tuženika je tužitelj svojevolumno pristao, nastala nova pravna osnova temeljem koje su oni anuiteti koji su preplaćeni iskorišteni za umanjene budući dospjelih anuiteta kredita.

61.Stoga prema mišljenju ovog suda tužitelj koji je sklopio sporazum o konverziji (Dodatak ugovoru o kreditu) iz članka 19.e. ZID ZPK, nakon sklapanja tog Dodatka nema pravo na povrat više plaćenih iznosa po osnovi nepoštenih i ništetnih ugovornih odredbi o promjenljivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, koji bi predstavljali možebitnu razliku između ukupnog iznosa koji bi mu pripadao po osnovi ništetnosti navedenih odredbi do dana izvršene konverzije i uplaćenog iznosa koji je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK/15.Ovakav stav zauzeo je i Vrhovni suda Republike Hrvatske u svojoj odluci posl.br. Rev-637/2019-2 od 15. studenog 2022.

62.Naime, sklapanjem predmetnog Dodatka ugovora o kreditu na način kako je propisan odredbom članka 19.c ZID ZPK/15 osiguran je povrat stečene koristi kreditora kao banke putem korištenja uplata potrošača za smanjenje budući anuiteta, do čega je došlo na temelju informiranog pristanka potrošača kojem su bile poznate sve posljedice konverzije na koju je tužitelj pristao.

63.Kako u trenutku zaključenja glavne rasprave u ovom predmetu, o pravnim učincima sporazuma o konverziji ugovora o kreditu i pravima potrošača u vezi toga, praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske evidentno nije jedinstvena, a nije ni, sukladno odredbi čl. 390. st. 2. ZPP-a, donesena odluka proširenog vijeća od trinaest sudaca

Vrhovnog suda Republike Hrvatske sa pravnim shvaćanjima kojima bi ostali sudovi bili vezani, te kako bi se strankama omogućilo raspravljanje o svim činjenicama koje bi mogle biti relevantne u ovom parnici, ovisno o pravnih shvaćanjima ne samo prvostupanjskog već i viših sudova, sud je prihvatio prijedlog tužitelja za provođenje financijskog vještačenja, te je provedeno financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. koji je u svom nalazu i mišljenju utvrdio da :

-ako se promatraju samo pozitivni iznosi, tada

- razlika obveza u razdoblju od dana dospijeca prve obveze (1. svibnja 2006.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene tečaja u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 6.659,82 EUR (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 'I' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR) (samo pozitivni iznosi),

- nakon obračuna zateznih kamata na mjesečne iznose razlika po gore navedenoj osnovi, za razdoblje od dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., kao i nakon uračunavanja efekata konverzije, preostalo dospjelo potraživanje s danom 30. rujna 2015. iznosi 7.348,15 EUR (6.659,82 EUR glavnice i 688,33 EUR zateznih kamata),

-ako se promatraju svi iznosi (pozitivni i negativni), tada :

- razlika obveza u razdoblju od dana dospijeca prve obveze (1. svibnja 2006.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene tečaja u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 6.087,44 EUR (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 'I' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR) (svi iznosi),

- nakon obračuna zateznih kamata na mjesečne iznose razlika po gore navedenim osnovama, za razdoblje od dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., kao i nakon uračunavanja efekata konverzije, preostalo dospjelo potraživanje s danom 30. rujna 2015. iznosi 6.185,60 EUR (6.087,44 EUR glavnice i 98,18 EUR zateznih kamata),

64.Nadalje vještak je utvrdio da je tuženik u konkretnom slučaju prilikom konverzije uzeo u obzir sve odredbe Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju koje su regulirale način konverzije kredita denominiranih u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredite denominirane u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

65.Stranke nisu imale primjedaba na izračun vještaka Ručevića, a sud je nalaz i mišljenje vještaka Ručevića ocijenio stručnim i objektivnim, ali je isti s obzirom na pravna shvaćanja ovog suda o spornim pravnim pitanjima u ovom predmetu neodlučan.

66.Naime, kao što je već naprijed detaljno obrazloženo, ocjenjujući provedene dokaze, te imajući u vidu odredbe ZID ZKP/15, rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Gos 1/2019-36. od 4. ožujka 2020. , budući da je doneseno oglednom sporu svrha kojeg je upravo osiguravanje jedinstvene primjene prava u sličnim sporovima, rješenje kojih ovisi o istom pravnom pitanju, ovaj sud smatra da potrošač koji je prihvatio konverziju (a što, za razliku od banaka, nije bio dužan) nema pravo potraživati i isplatu, bilo po osnovi naknade štete, bilo po osnovi stjecanja bez osnove, koje bi se temeljilo

na ništetnosti ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i o valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF, jer je osnovna svrha donošenja ZID ZPK/15 bila otklanjanje neravnoteže između banaka i potrošača nastale uslijed primjene ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i o valutnoj klauzuli u CHF, odnosno dovođenje potrošača koji su takve ugovore sklopili u ravnopravan (dakle, ne i bolji) položaj s potrošačima koji su sklopili ugovore o kreditu denominiranom u EUR, odnosno denominiranom u kunama s valutnom klauzulom u EUR (čl. 19.b ZID ZPK/15).

67.Dakle, budući da se radi o "...izvanrednoj, jednokratnoj i retroaktivnoj mjeri (intervenciji) zakonodavca" na koju se prema shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, ne mogu primijeniti opća pravila ZOO/05 o ništetnosti ili izostajanju pravnih učinaka u dijelu u kojem su u eventualnoj koliziji s režimom ZID ZPK, te da je tako uspostavljena nova pravna osnova i to ne neposredno na temelju zakona, već na temelju novonastalih ugovornih odnosa – konverzije, sukladno odredbama ZID ZPK/15, po mišljenju ovoga suda, potrošač koji je konverziju prihvatio nema pravo na isplatu eventualne razlike između plaćenih iznosa i onih koje bi platio pod pretpostavkom primjene početno tečaja CHF na dan puštanja kredita, a koja razlika prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka za financije u konkretnom slučaju postoji.

68.Naime, omogućavanjem potrošačima koji su prihvatili konverziju da, uz to dobiju i isplatu razlike između plaćenih iznosa i onih koje bi platili pod pretpostavkom primjene početnog tečaja CHF na dan puštanja kredita (a na što imaju pravo potrošači koji konverziju nisu prihvatili), ravnoteža legitimnih interesa potrošača i banaka ponovno bi bila narušena te bi takvi potrošači bili dovedeni u privilegirani položaj u odnosu na potrošače koji su sklopili ugovore o kreditu denominiranom u EUR, denominiranom u kunama s valutnom klauzulom u EUR, što bi bilo u izravnoj suprotnosti s koegentnim odredbama ZID ZPK, koje su bile preispitane i od strane Ustavnog suda Republike Hrvatske pa bi ignoriranje tih odredbi od strane redovnih sudova bilo suprotno vladavini prava i trodiobi vlasti.

69.Zbog svega navedenoga, valjalo je u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev za isplatu.

70.Imajući na umu činjenicu da je tužitelj u ovom postupku zatražio pravnu zaštitu kao potrošač i slabija ugovorna stranka protiv trgovca kao jače stranke u njihovom međusobnom pravnom odnosu te činjenicu da domaća sudska praksa o pravima potrošača u slučaju izvršene konverzije nije ustaljena, usprkos činjenici što je tužbeni zahtjev u pretežnom dijelu odbijen kao neosnovan, po ocjeni ovog suda primjereno je bilo odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove postupka na temelju odredbe čl.154. st. 4. ZPP.

71.Po ocjeni ovog suda tužitelj u specifičnim okolnostima spornog pravnog odnosa nije mogao predvidjeti svoje izglede za uspjeh obzirom da se praksa sudova drugog stupnja razlikuje, zbog čega tužitelj nije mogao biti svjestan da njegov zahtjev nema razumne izglede za uspjeh zbog čega je, što je i sukladno praksi Europskog suda za ljudskih prava, utvrđeno kako postoje razlozi koji opravdavaju odstupanje od primjene čl.154.st.1. ZPP, jer tužbeni zahtjev tužitelja, kao potrošača, nije bio lišen bilo kakvog sadržaja ili očigledno nerazuman.

72.Slijedom svega navedenog presuđeno je kao u izreci.

U Zlataru 24. travnja 2026.

S u d a c

Jelena Habulin

Uputa o pravnom lijeku!

Protiv presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi ovom sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dn-a:

1. punomoćnik tužitelja
2. punomoćnik tuženika

Broj zapisa: **9-30887-1cd03**

Kontrolni broj: **06402-54e3c-735df**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.